

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Α.Ν. 1712, 1939 «περὶ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Διεθνῶς καὶ Ἀλλοδαποῦ Δικαίου καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1939 λειτουργεῖ εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ Ἑλληνικὸν Ἰνστιτούτον Διεθνῶς καὶ Ἀλλοδαποῦ Δικαίου, ὡς νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὑπὸ τὴν ἐποπτεῖαν τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης.

Πρόκειται περὶ ὄργανισμοῦ ἐξόχου σημασίας ὄχι μόνον ἀπὸ ἐπιστημονικῆς πλευρᾶς, ἀλλὰ καὶ Ἐθνικῆς διότι τὸ ἐν λόγω Ἰνστιτούτον ἀποτελεῖ κέντρον ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης τοῦ διεθνῶς καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν δικαίων, ἰδίᾳ δὲ ἐν σχέσει μὲ τὰ νομικὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ Ἑλληνισμόν. Ἐκτὸς τούτου ὅμως ἀποτελεῖ καὶ κέντρον παροχῆς πληροφοριῶν περὶ τῶν δικαίων τούτων.

Κατὰ τὴν ἐπὶ τέσσαρας δεκαετηρίδας περίπου λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου, τοῦτο, καίτοι διεθέτον περιορισμένα οικονομικὰ μέσα, ἀνταπεκρίθη εἰς τὴν ἀποστολὴν του, προσέφερε δὲ τὰς νομικὰς πληροφορίας του εἰς τὸν τομέα τοῦ διεθνῶς καὶ τῶν ἀλλοδαπῶν δικαίων εἰς πλείστας κρατικὰς ἀρχάς, εἰς δικηγόρους, συμβολαιογράφους, ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικά, ἀλλὰ καὶ τὰ ξένα δικαστήρια εἰς περιπτώσεις κρίσεως περ' αὐτῶν ὑποθέσεων Ἑλλήνων. Γνωστὴ διεθνῶς, εἰς εὐρείαν κλίμακα, εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου τακτικῶς ἐκδιδομένη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1947 «REVUE HELLENIQUE DE DROIT INTERNATIONAL», ἀλλὰ καὶ πλῆθος ἄλλαι ἐκδόσεις τοῦ Ἰνστιτούτου, διὰ τῶν ὁποίων ἐκδηλοῦνται, εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὰ ἐξωτερικόν, ἡ ἐπιστημονικὴ δρᾶσις του.

Ἡδη, ὑπὸ τὰς συγχρόνους συνθήκας ἀναπτύξεως τῶν διεθνῶν σχέσεων, ἐπικειμένης δὲ καὶ τῆς συνδέσεως τῆς Χώρας μετὰ τῆς Ε.Ο.Κ., τὸ Ἰνστιτούτον Διεθνῶς καὶ Ἀλλοδαποῦ Δικαίου καλεῖται νὰ ἀναπτύξῃ ἀκόμη περισσότερον τὴν δρᾶσιν του καὶ νὰ προσφέρῃ πολυτίμους ὑπηρεσίας καὶ εἰς ἄλλους τομεῖς.

Τοῦτο προϋποθέτει βεβαίως ἀρτίαν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου, ἡ ὁποία ὅμως σήμερον δὲν ὑφίσταται.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ἰνστιτούτου ὑπηρετεῖ κυρίως μὲ σχεσίον ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἄλλοι δὲ τῶν εἰς τοῦτο ἀπασχολουμένων ὑπαλλήλων προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των βιάσις συμβάσεως ἀναθέσεως ἔργου. Ἡ κατὰστασις αὕτη δὲν εἶναι ἡ ἐνδεδειγμένη. Ἡ ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν κρατοῦσα ἐκκρεμότης περὶ τὴν ὑπηρεσιακὴν τακτοποίησιν τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸ Ἰνστιτούτον, δημιουργεῖ κλίμα, τὸ ὁποῖον δὲν συμβάλλει εἰς τὴν ἀποδοτικὴν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς ὑποβαλλομένου σχεδίου Νόμου σκοπεῖται κυρίως ἡ ὀργάνωσις τοῦ Ἰνστιτούτου ἀπὸ πλευρᾶς ὀρθολογικῆς κατατάξεως τοῦ προσωπικοῦ του εἰς ὀργανικὰς θέσεις. Ἐκτὸς αὐτοῦ σκοπεῖται ἡ ρυθμίσις καὶ ἐτέρων συναφῶν ζητημάτων.

Εἰδικώτερον:

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 καθορίζεται ἡ ἔκτασις τῆς ἐποπτείας τῶν Ὑπουργείων Ἐξωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Ἰνστιτούτου, ὀριζομένου ὅτι τὸ Ἰνστιτούτον ὑπάγεται εἰς τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ὡς πρὸς τὰ διοικητικῆς καὶ οικονομικῆς φύσεως θέματα, εἰς τὴν ἐποπτεῖαν δὲ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ὡς πρὸς τὰ θέματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ρυθμίζονται τὰ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἰνστιτούτου, καθοριζομένης τῆς σχέσεως ὑπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ὑπηρετοῦν οἱ Διευθυντῆς καὶ Ὑποδιευθυντῆς. (Σύμβασις μισθώσεως ὑπηρεσιῶν τριετοῦς διάρκειας).

Διὰ τοῦ ἄρθρου 3, λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰνστιτούτου, εἰς περίπτωσιν ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὡς καὶ διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς γραμματείας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Διὰ τῶν ἄρθρων 4 ἕως 7 καθορίζονται αἱ θέσεις καὶ τὰ προσόντα τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου, διακρινομένου εἰς ἐμμίσθους καὶ ἀμίσθους ἐπιστημονικοὺς συνεργάτας καὶ εἰς ἐμμίσθους ἐπιστημονικοὺς βοηθοὺς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 8 καθιεροῦται ἡ κατηγορία τῶν ἀντεπιστελλόντων συνεργατῶν τοῦ Ἰνστιτούτου, διαγράφεται ὁ ρόλος των καὶ προβλέπονται τὰ τῶν ἀμοιβῶν των.

Τὸ ἄρθρον 9 ἀναφέρεται εἰς τοὺς Ἐπιτίμους συνεργάτας τοῦ Ἰνστιτούτου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 10 συνιστῶνται αἱ ἀναγκαῖαι ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ Προσωπικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου, διὰ δὲ τοῦ ἄρθρου 11 καθορίζονται τὰ προσόντα διὰ τὴν κατάληψιν τῶν θέσεων τούτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 12 καθορίζεται ὁ τρόπος ἐγκρίσεως τῶν δαπανῶν τοῦ Ἰνστιτούτου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 13 παρέχεται τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰνστιτούτου νὰ ἀναθέτῃ ἐπὶ συμβάσει ἔργου τὴν διενέργειαν ἐρευνῶν ἢ τὴν ἐκπόνησιν μελετῶν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως ἐπιστημονικοῦ ἔργου.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 14 λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὸ μὴ ἀσυμβίβαστον τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Διευθυντοῦ, τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου πρὸς τὰ καθήκοντα τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων ἢ τοῦ δικηγόρου, ἐν ὅψει ὅτι τὸ ὡς ἄνω προσωπικὸν κατ' ἀνάγκην θὰ ἔχη τὴν ἰδιότητα τοῦ δικηγόρου ἢ τοῦ λειτουργοῦ τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 15 λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν ἐνταξιν τοῦ ὑπηρετούντος προσωπικοῦ εἰς τὰς συνιστωμένας ὀργανικὰς θέσεις, ἐφ' ὅσον ἔχει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 προσόντα.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 16 λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ Κανονισμοῦ λειτουργίας τοῦ Ἰνστιτούτου, διαγραφόμενον τοῦ κύκλου τῶν ὑπὸ τούτου δυναμένων νὰ ρυθμισθοῦν θεμάτων. Ρητῶς ὀρίζεται δὲ ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ Ἰνστιτούτου πρὸς τὰς κρατικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς χορηγοὺς αὐτοῦ παρέχονται ἄνευ ἀμοιβῆς.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 17 παρέχεται ἐξουσιοδότησις πρὸς ἐκδοσιν Π. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον καίμενον τῶν «περὶ τοῦ Ἰνστιτούτου κειμένων διατάξεων».

Διὰ τοῦ ἄρθρου 18 σκοπεῖται ἡ κατάργησις τῶν διατάξεων τῶν ἀντικειμένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προτεινομένου νόμου ἢ ἀναφερομένων εἰς θέματα ὑπὸ τούτου ρυθμιζόμενα.

Τέλος, διὰ τοῦ ἄρθρου 19 ὀρίζεται ὡς ἡμερομηνία ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ νόμου ἡ 1η Ἰανουαρίου 1979.

Ταῦτα σκοποῦνται διὰ τοῦ προκειμένου σχεδίου Νόμου, τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ υποβάλωμεν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ παρακαλέσωμεν διὰ τὴν ψήφισίν του.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Σεπτεμβρίου 1978

Οἱ Ὑπουργοί

Προεδρὶς Κυβερνήσεως
ΚΩΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξωτερικῶν
ΓΕΩΡΓ. ΡΑΛΛΗΣ

Δικαιοσύνης
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ